

The Balfour Declaration was the turning point in the 150-year process of the making of Eretz Israel and the establishment of the State of Israel.

FOREIGN OFFICE,

November 2, 1917.

DEAR LORD ROTHSCHILD,—I have much pleasure in conveying to you on behalf of His Majesty's Government the following Declaration of sympathy with Jewish Zionist aspirations, which has been submitted to and approved by the Cabinet:

"His Majesty's Government view with favour the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people, and will use their best endeavours to facilitate the achievement of this object, it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of existing non-Jewish communities in Palestine or the rights and political status enjoyed by Jews in any other country."

I should be grateful if you would bring this Declaration to the knowledge of the Zionist Federation.

Yours sincerely,

(Signed) ARTHUR JAMES BALFOUR.

Text of the Balfour Declaration in English (left) and Hebrew (below) as published in early 1918 by the London Bureau of the Zionist Organization. In the Hebrew version "Palestine" is translated as "Eretz Israel."

לשבת הענינים החצונים, ב' נובמבר, 1917.

רכבוד לורד רוטשילד.

בעונג רב הנני מוסר לך בשם ממשלת הוד מלכותו גלוי־דעת זה שלמטה, על דבר התיחסותה ברצון אל השאיפות הציוניות של היהודים — אשר הוצע לפני ועד הממשלה ונתאשר על ידו.

„ממשלת הוד מלכותו מביטה בעין יפה על יסוד מקלט לאומי (National Home) לעם ישראל בארץ ישראל ובמיטב כחותיה תתאמץ להקל השגת המטרה הזאת, אך בתנאי ברור ומפרש, שלא יעשה שום דבר העלול להזיק לזכויותיהן האזרחיות והדתיות של הכנסיות הבלתי־יהודיות אשר בארץ ישראל או לזכויותיהם ומעמדם המדיני של היהודים באיזו ארץ אחרת.”

אודך אם תואיל להודיע גלוי־דעת זה לפדרציה הציונית,

שלך באמוין־לב,

(על התחום) ארתור גיימס בלפור.

The four sancaks and main towns of Ottoman Palestine in relation to the borders of the Mandate (without the Negev).